

LA CAIGUDA DE MARAVALL AFAVOREIX JOAN LERMA

El ministre socarrat

Felipe González volgué canviar la cara esquerra de Maravall pel semblant amable de Solana al capdavant del conflictiu Ministeri d'Educació i Ciència. Ara, al País Valencià, tot són especulacions sobre el futur polític de l'ex-ministre i les relacions que mantindrà amb els diferents sectors del PSPV-PSOE.

Manuel Munoz

Al nou govern de Felipe González tampoc no hi ha valencians. És el costum, és normal, no cal sorprendre's per això. Abans no n'hi havia, però —això sí— un dels ministres era de família valenciana i des de les eleccions generals de 1986, diputat al Congrés per València. Millor que res. O

pitjor, que mai no se sap si és bo o dolent estar representat al govern. Ara ja no és ministre. Dures i llargues batalles han cremat a poc a poc José María Maravall, ex-ministre d'Educació i Ciència. No obstant, gairebé sis anys de ministre al mateix departament no es pot dir que siga precisament poca cosa. Molt menys es va mantenir al càrrec l'altre ministre socialista quasi va-

Dalt, l'ex-ministre Maravall, amb Antoni Garcia Miralles, Joan Lerma i Cebrià Ciscar.

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

DIMECRES, 20

18.00 h.: CONDENADOS DE ULTRATUMBA, *Freddie Francis*, 1972. Gran Bretanya. V.E.

20.00 h.: LA SANGRE DEL VAMPIRO, *Henry Cass*, 1958. Gran Bretanya. V.E.

22.00 h.: CAUTIVOS DEL MAL, *Vincente Minnelli*, 1952. EUA. V.O.

DIJOUS, 21

18.00 h.: LA SANGRE DEL VAMPIRO, *Henry Cass*, 1958. Gran Bretanya. V.E.

20.00 h.: CONDENADOS DE ULTRATUMBA, *Freddie Francis*, 1972. Gran Bretanya. V.E.

22.00 h.: LA TELA D'ARANYA, *Vincente Minnelli*, 1955. EUA. V.O.

DIVENDRES, 22

18.00 h.: KURONEKO, *Kaneto Shindo*, 1968. Japó. V.O.S.E.

20.00 h.: EL EXORCISTA, *William Friedkin*, 1973. EUA. V.E.

22.00 h.: EL LOCO DEL PELO ROJO, *Vincente Minnelli*, 1956. EUA. V.O.S.E.

DISSABTE, 23

18.00 h.: EL EXORCISTA, *William Friedkin*, 1973. EUA. V.E.

20.00 h.: EL LOCO DEL PELO ROJO, *Vincente Minnelli*, 1956. EUA. V.O.S.E.

22.00 h.: GIGI, *Vincente Minnelli*, 1958. EUA. V.E.

DIUMENGE, 24

18.00 h.: DE LA TIERRA A LA LUNA, *Byron Haskin*, 1958. EUA. V.E.

20.00 h.: KURONEKO, *Kaneto Shindo*, 1968. Japó. V.O.S.E.

22.00 h.: COMO UN TORRENTE, *Vincente Minnelli*, 1958. EUA. V.O.

DILLUNS, 25

18.00 h.: AULLIDOS, *Joe Dante*, 1980. EUA. V.E.

20.00 h.: LA TERNURA DE LOS LOBOS, *Ulli Lommel*, 1973. R.F.A. V.O.S.E.

22.00 h.: CON EL LLEGO EL ESCANDALO, *Vincente Minnelli*, 1960. EUA. V.O.

DIMARTS, 26

18.00 h.: PESADILLA EN ELM STREET, *Wes Craven*, 1984. EUA. V.O.S.E.

20.00 h.: LOS CUATRO JINETES DEL APOCALIPSIS, *Vincente Minnelli*, 1962. EUA. V.E.

22.00 h.: CASTILLOS EN LA ARENA, *Vincente Minnelli*, 1965. EUA. V.O.

Travessera de Gràcia, 63.
Telèfon 201 29 06

lencià, Ernest Lluch, que va ser substituït per García Vargas, mantingut al capdavant del departament de Sanitat després de la darrera crisi. Hi hagué dos ministres quasi valencians al govern socialista i ara no n'hi ha cap. *Donna eis pacem*.

¿Per què ha eixit del gabinet Maravall? Sembla que la causa han estat especialment les darreres mobilitzacions de mestres, que han provocat situacions extremament tibants durant mesos. I no era la primera vegada que Maravall tenia conflictes. Cal recordar les manifestacions d'estudiants que van convertir en personatge famós el *Cojo Manteca*.

Aquestes coses minven el prestigi d'un ministre, evidentment, i potser era necessari, per a Maravall, el canvi de departament o senzillament, com ha passat, eixir del govern. Ha sorprès, però, que, mentre Maravall n'ix, José Barrionuevo deixa Interior però passa a Transports i Comunicacions. Potser defensar públicament torturadors o no poder evitar que ETA bombardejara el Ministeri de Defensa impunement són importants mèrits als ulls del president del govern.

En canvi, Maravall, ¡ai!, ha tingut al carrer —i molt empipats— importants quantitats de presumptes votants que poden deixar de ser-ho. Això sí, que és important i greu: els vots. En canvi, els preocupats per com ha desaparegut el *Nani*, o per si la policia espanyola ha organitzat o no els Gal són probablement uns rojos que mai no votaran un partit d'ordre com el PSOE.

Un míting a Xàtiva

Fou en la darrera campanya per a les eleccions generals, durant un míting a Xàtiva, la ciutat de son pare, l'il·lustre historiador desaparegut, on el candidat a diputat i aleshores ministre ho digué: «Sóc un socarrat». Ell, que ho deia per fer-se simpàtic als electors, no podia imaginar que arribaria a estar tan socarrat dos anys després que hauria d'abandonar el govern. *Sic transit gloria mundi*, i figures més altes han caigut estrepitosament a terra.

Si potser no està del tot clar per què Maravall ha eixit del govern en comptes d'anar a un altre ministeri, sí que hi ha explicacions clares de per què ha estat precisament Javier Solana qui l'ha substituït. Maravall —diuen les enquestes— tenia bona imatge, malgrat tot, com a ministre. És possible. Això no obstant, l'ex-ministre quasi valencià té defectes importants. És massa callat, no és simpàtic i no és gaire flexible.

Solana, al contrari, és el negatiu. La seua proverbial afabilitat va fer que, quan era secretari d'Estudis i Programes de l'executiva federal del PSOE, els seus companys l'anomenaven jocosa-ment secretari de Somriures i Abraçades. González ha volgut —és clar— canviar la cara esquerpa de Maravall pel semblant amable de Solana per a intentar començar el pròxim curs acadèmic amb millor peu que va acabar el passat.

La incògnita és, però, en quina situació queda l'ex-ministre quasi valencià dins el partit. Si conserva o no un poder important, si resta, al capdavant, a la dreta del omnipotent Felipe González o està allunyat del mestre.

Doncs això, que és el centre de la qüestió, sembla que encara no està aclarit. Totes les fonts socialistes consultades han confessat sense vergonya la seua ignorància. ¿Continua sent Maravall ideò'eg del partit i persona d'extrema confiança del president del govern i secretari general del partit? ¿La seua eixida del govern indica, per contra, que tot ha canviat i que han acabat les bones relacions? És això el que ningú —excepte el mateix González— sap en aquest moment. S'ha dit que l'ex-ministre quasi valencià, membre de l'executiva federal del PSOE sense àrea de competències concreta, podria ser assignat a la Secretaria de Política Institucional. Si aquesta decisió es produeix, serà un clar indicatiu de la bona i relativa salut política de Maravall. Si no, serà potser difícil de saber amb tota seguretat, però es pot suposar que les coses no van massa bé per al diputat per València.

Ací, al País Valencià, i més concretament al si del PSPV-PSOE, s'observa amb un gran interès l'evolució d'aquest personatge per la influència que puga tenir sobre el partit i les institucions. Durant el darrer congrés federal del PSOE, Maravall va jugar més contra Lerma i va contribuir al fet que anara a l'executiva Antoni Garcia Miralles en comptes d'Antonio Sotillo, que era el candidat de Lerma.

Que Maravall deixe de ser ministre és una bona notícia, sens dubte, per al president de la Generalitat i secretari general del PSPV. Que passe a ocupar-se de Política Institucional no serà, doncs, agradable per a Lerma. De moment, no hi ha ministres valencians ni quasi valencians. Només hi ha un ministre —Enrique Múgica— molt amic del president de la Diputació de València, Antoni Asunción. Això tampoc no serà massa bo per a Lerma, que, a dir veritat, veu Asunción amb molt poca simpatia. □